

### متن پرسش

بسم رب الزهرا. ای امید و ملجا و پناه ما به کجا؟ ای دستت قهر موسی و چشمانت لطف عیسی ما را به کجا شکایت و شکوه؟ ای مولای ما ای سید و سرور دل های غمین ما ما را به کجا شکایت و شکوه؟ نه هرگز تو را و مرگ؟ مرگ از آن ماست و هرگز راست قامتان و ایستادگان برای خدا را مرگی نیست... آری میان ما و شنیدن دوباره خطبه های بلیغ تو میان ما و دیدن دوباره قامت سر بلند تو میان ما و آرمان بلند تو میان ما و راه قیام برای آرمانِ امام مان میان ما و آمدن بقیت الله ارواحنا له فدا همین خون ها فاصله است پس ای فرومایگان و آخرین بازماندگان پست ترین اهل زمین بر جان و تن ما بتازید و نعل های ارابه های مرگتان را آماده کنید و باز و باز بتازید که از این روز دیگر ما کفن پوشان را جز به آرمان خونخواهی تاریخ کربلا و کربلاییان آسودگی و آرامشی نیست. ای شیپور مرگ بنواز که ما را از این پس جز پناه مولا و امام ما ملجائی برای آسودن نیست آری سرهای ما از این پس عاریتیت است از برای خونخواهی حسین و مستضعفان کربلای حسینی به طول تاریخ اسلام تا خون بهای نیافتنی سید و مولای ما... ما را مرگ در بستر، هرگز ما خانه به دوشان را مگر دیگر غم عالم به چه داریم؟ ما را زین پس هجرت و جهاد، مرکب و مقصد، آرمان و آمال هزار اندی ساله انتظار شیعیان مظلوم در طول تاریخ اسلام است. زنهاری ای ساکنان حرم و آستانِ آل الله الرحیل الرحیل مرکب ها را مهیای راه و بار هجرت بندید دیدار وه که چه نزدیکیست... همرهان و هم سفران هزار اندی سال غربت مستضعفان و جانبازی و شهادت و انتظار منتظران در راه برپایی حکومت جهانی توحید و اسلام از هر زمانی در تاریخ امروز، نزدیک تر به مقصد و مقصود این راه است. آری به نزدیکی سلامی دوباره به کربلاییان و عاشوراییان تاریخ از اصحاب سید الشهداء تا سرداران شهید آخرالزمانی او حاج قاسم و حاج احمد و ابومهدی و حاجی زاده و سلامی و باکری... او خواهد آمد به انتظار آمدنمان وه چه شیرین و چه نزدیک است بنگر بر صفحات تاریخ و دوباره بخوان صبح چه نزدیک است... لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَ النِّعْمَةَ لَكَ وَ الْمُلْكُ، لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إنا على العهد راسخون انشاء الله آمین.

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفتی: «هرگز راست قامتان و ایستادگان برای خدا را، مرگی نیست» و گفتی: در انتظار حکومت جهانی توحید، هستی نزدیک و نزدیک تر به آنچه در پیش است. آری! گفتی، ولی نگو فردا؛ که او در امروز حاضر است. انتظار، چیزی جز حضور نیست. مهم، «توئی و تبری» ای است

که به لطف الهی ما با تمام وجود در آن حاضر شده‌ایم. و این یعنی «بودن» و باز «بودن». آری! او خواهد آمد، ولی نه به معنای آمدن فردایی که حجتیه‌ها می‌گویند؛ آمدنی که بسی حاضر است و باز حاضرتر می‌شود. خدا می‌داند در شهادت این مرد، چه اندازه مردم عزیز ما احساس حضوری در اکنون خود در نسبت با سیدالشهدای انقلاب دارند و دارند خود را در وسعت حضور انسان کامل احساس می‌کنند. چه اندازه تفاوت بسیار است بین مردمی که با شهادت آن مرد الهی بیش از پیش، «خود» شده‌اند با آن‌هایی که نسبت به چنین تاریخی بیگانه و بیگانه‌ترند. تفاوت را! تفاوت را! موفق باشید